

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

בפני כבוד השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה

על-ידי ב"כ עו"ד יונתן טל
נגד

הנאשמים

1. עאבד כראג'ה ת"ז 066351081 (הסתיים)
2. אמיר אזברגה ת"ז 037772845 (הסתיים)
3. תומר דיסקין ת"ז 038502183
4. ניזאר אזברגה ת"ז 301569711
- ע"י עו"ד ירון גיגי ועו"ד אביעד לנצינר
5. טלאל כראג'ה ת"ז 208703421 (הסתיים)
6. ג'יהאד כראג'ה ת"ז 060129590 (הסתיים)
7. אימן נסאירה ת"ז 204714836 (הסתיים)
8. זיאד מקדאד ת"ז 305018723 (הסתיים)
9. דרך ארץ שירותים א.נ. בע"מ (הסתיים)
10. פלטניום כח אדם ואבטחה בע"מ חברות 515728582 (הסתיים)

החלטה

בעניינו של נאשם 4

כתב האישום והסדר הטיעון

1. ביום 15.1.25 הוצג הסדר טיעון לפניו הגיעו הצדדים להסכמות כדלקמן. הנאשם 4 הורשע בכתב אישום מותקן והצדדים טענו לעונש. באשר לנאשם 4 עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שרות ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. וכן מאסר מותנה שמשכו ויתר תנאיו ייקבעו ע"י בימ"ש לפי שיקול דעתו. הצדדים טענו לעונש באותו מועד (לכך התייחס בהמשך).
2. ביום 30.01.25 הוגשה בקשה לפיה דיון טיעונים לעונש בעניינו של הנאשם 4 התקיים אולם, "מיד בסמוך לאחר הדיון נמלך בדעתו הנאשם 4 והחליט כי ככוונתו לפנות להליך שיקומי שבסופו תיבחן שאלת הרשעתו. הנאשם החליט זאת לאחר שהתברר לו במקום עבודתו כי הרשעתו בדין עשויה לפגוע בו. ב"כ המאשימה, עוה"ד יונתן טל, הסכים באדיבותו לבקשתו זו של הנאשם 4, ואולם ביקש לציין כי עמדת המאשימה להרשעה וענישה כפי שפורטה במעמד הטיעונים לעונש. "בנסיבות אלו ביקש בית המשפט משירות המבחן תסקיר שיבחן את שאלת ההרשעה.
3. מדובר בכתב אישום ארוך המתאר התנהלות של חבורת אנשים שביצעה עבירות של סחיטה באיומים של קבלנים כאשר החברה שהייתה בבעלות הנאשם 4 סיפקה שירותי שמירה למורת רוחם של קבלנים שנאלצו לשלם עבור שירותי שמירה לחבורה אחת שניהלה את שירותי השמירה באותו אזור. חלקו של נאשם 4 שהואשם בתפקיד מרכזי בהקמת והפעלת חברת פלטניום כח אדם ואבטחה בע"מ (נאשמת 10), אשר שימשה ככלי לביצוע עבירות סחיטה באיומים והלבנת הון. על פי האמור בכתב האישום ביום 17/10/2017, נאשם 4 יחד עם נאשם 2, הקימו את חברת פלטניום. החברה נרשמה בבעלותו הרשומה של נאשם 4. עם

עמוד 1 מתוך 9

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

הקמתה, נרשמו בחברה נאשם 1 ובני משפחת כראג'ה כשומרים וסיירים. האישימים נגד נאשם 4. נאשם 4 מואשם בשני אישימים מרכזיים. אישיום שני: סחיטה באיומים והלבנת הון (פרשת אתר בנייה בעפולה) נאשם 4, יחד עם נאשמים 1, 2, 7, 8, סחטו קבלן בניין וזים (המתלונן) בעפולה. השיטה בה פעלו הנאשמים 8 ו-2 דרשו מהמתלונן לחתום על הסכם שמירה עם חברת פלטיניום (של נאשם 4), תוך ניצול המוניטין העברייני של משפחת כראג'ה. המתלונן, מתוך חשש שיפגעו בציד הבנייה, חתם על ההסכם ושילם לחברת פלטיניום סכומים שהלכו והוגדלו. חלקו של נאשם 4, כתוצאה מהסחיטה, שולמו סך של 293,320 ₪ (כספי סחיטה) לידי חברות פלטיניום ודרך ארץ. נאשם 4 נמנה על בעליהן הרשומים והנסתרים של החברות שקיבלו את כספי הסחיטה. אישיום שלישי: סחיטה באיומים והלבנת הון (פרשת אספקת ציוד הנדסי) המעשה: נאשם 4, יחד עם נאשמים 1, 2, 5, 6 ו-10, סחטו מנהל בחברה לאספקת ציוד הנדסי (המתלונן) באתרי בנייה בחריש ובעפולה. נאשם 6 (על דעת נאשמים 1 ו-2) דרש תשלום עבור שמירה על כלי עבודה, תוך ניצול המוניטין העברייני. המתלונן חתם על הסכם עם חברת פלטיניום ושילם לה סכומים חודשיים. חלקו של נאשם 4, כספי הסחיטה בסך כולל של 121,680 ₪ הועברו לחברת פלטיניום. נאשם 4 נמנה על בעלי החברה יחד עם נאשמים 1 ו-2. נאשם 4 יחד עם שאר הנאשמים, הטמיעו את כספי הסחיטה בחשבון העובר ושב של חברת פלטיניום. האישיום - סחיטה באיומים שהביאה לידי דבר (בצוותא), והלבנת הון. חלקו של נאשם 4 מתמקד בתפקידו כבעלים הרשום של חברת פלטיניום, אשר שימשה פלטפורמה לקבלת כספים שנגבו באמצעות סחיטה באיומים (כספי שמירה) והלבנתם על ידי הטמעתם בחשבונות החברה.

טענות הצדדים

4. ביום 15.01.25 טען ב"כ המאשימה לעונש במסגרת טיעוניו גם בהתייחס לנאשם 4. טען שהמאשימה הגיעה להסדר עונשי עם הנאשמים, שכלל הסכמה על חילוט מוסכם בסכום גדול (3.5 מיליון ₪). נאשם 4, יחד עם רוב יתר הנאשמים, הורשע בעבירות סחיטה באיומים והלבנת הון, כפי שפורט בכתב האישום המתוקן (האישיום השני והשלישי). ההסדר נבע מקשיים ראייתיים משמעותיים שהתגלו במהלך הליך הגישור ובעקבות החלטות בתי המשפט, ובפרט הקושי להוכיח מסגרת עבריינית מאורגנת וקושי בייחוס עבירות לאנשים שלא ביצעו אותן בפועל. בהתייחס לתפקידו ומעמדו של נאשם 4 המאשימה סיווגה את נאשם 4 כחלק מ"המסגרת הכלכלית המסתירה הפסיבית", יחד עם נאשמים 3 ו-7. תפקידו היה להוות כיסוי להכנסות שנגבו בסחיטה, בעיקר דרך הבעלות הרשומה על חברת פלטיניום, אשר שימשה לקבלת כספי הסחיטה והלבנתם. עמדת המאשימה לגבי העונש ההולם לנאשם 4 בהתייחס לנאשמים בקטגוריית "גורמים מסתירים" (3, 4 ו-7), המאשימה ביקשה לקבוע מתחם של 3-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. המאשימה עתרה לעונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה. נאשם 4 הוא נעדר עבר פלילי. בהתייחס לחומרת העבירה נטען כי עבירות סחיטה באיומים הן חמורות, אך בתיק זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא "ברף התחתון ביותר" בשל העדר אלימות. הנזק שנגרם היה ברף נמוך. לחברות היה רישיון, שירותי שמירה סופקו בפועל, והתמורה הייתה סבירה. עיקר הפגיעה התבטא בשלילת האפשרות להתקשר עם חברות אחרות (פגיעה בחופש ההתקשרות ובאוטונומיה). עבור כל התשלומים הוצאו חשבוניות, בוצעו דיווחים תקינים לרשויות המס, ולא נמצאו ראיות לביצוע עבירות מס. הודאה ושיתוף פעולה, חיסכון משמעותי במשאבים ציבוריים (חיסכון בזימון עדים וניהול תיק גדול), הסכמה לחילוט בסכום משמעותי, ונזק שנגרם למשפחות הנאשמים עקב המעצר.

עמוד 2 מתוך 9

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

5. ביום 16.10.25 לאחר קבלת התסקיר טענה המאשימה פעם נוספת, תוך התמקדות בשאלת ההרשעה או ביטולה. המאשימה טענה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה, וכי ביטול ההרשעה אינו מחויב או מוצדק בנסיבות העניין. מבחינה עונשית, המאשימה ציינה כי לא תעמוד על מאסר בפועל ואף לא על עבודות שירות (בניגוד לטיעונים קודמים בתיק). הטיעון הנוכחי התמקד אך ורק בשאלת ההרשעה או אי-הרשעה, כאשר המאשימה הדגישה כי התרת ההרשעה על כנה היא "מתבקשת ומחויבת". המאשימה נימקה את הצורך בהרשעה בשני מישורים עיקריים: חומרת העבירה וממצאי התסקיר. לגבי חומרת העבירה וחלקו של הנאשם. נאשם 4 היה רשום כבעלים של החברה (חברת פלטיניום), אף שבפועל לא תמיד כך היה – המאשימה תיארה זאת כ"סוג של רישום כוזב של חברה על שמו" וטענה שזו "סיבה משמעותית מאוד" להותיר את ההרשעה. המאשימה הפנתה לעובדות הסחיטה והלבנת ההון בהן הורשע הנאשם (באישום השני), והדגישה את חומרתן. הנאשם ידע (או נהג ב"עצימת עיניים") כי הוא חלק מ"מנגנון שמפעיל איומים על קבלנים" והתעלם מ"נורות אזהרה". לגבי תסקיר שירות המבחן, המאשימה טענה כי התסקיר אינו מצביע על נזק קונקרטי שייגרם לנאשם מן ההרשעה, ובכך אינו מצדיק את ביטולה. המאשימה ציינה כי שירות המבחן עצמו "התלבט רבות" וייחס חשיבות לחומרת העבירה, דבר המעיד כי אין הצדקה חד-משמעית לאי-הרשעה. המאשימה הדגישה כי התסקיר הצביע על גורמי סיכון עתידיים מטרידים אצל הנאשם. התרשמות המאשימה כי "מטעמי נוחות כלכלית עלול לפעול באופן שיקדם את צרכיו האישיים מבלי לחשוב על השלכת תוצאות מעשיו". בנוסף הביעה חשש כי בגלל גורמי סיכון אלה, הנאשם "עלול למצוא את עצמו עוד פעם באיזה מסכת עבריינית כזו". בהתייחס למעמד המקצועי הנאשם עובד כיום בעסק של אחיו בתחום הנדסת בניין (הנדסאי בניין). המאשימה הפנתה לחוק המהנדסים והאדריכלים כדי להראות כי שאלת שלילת הרישיון עקב הרשעה היא נתונה לשיקול דעת של הוועדה המקצועית (נוקטת בלשון "רשאי/רשאית"), ולא אוטומטית. לדעת התביעה כל הנתונים על הנזק הנטען לתעסוקה צריכים להיות מובאים בפני הוועדה המקצועית לשקילת שיקוליה, אך "מבחינת ההליך הפלילי כאן אין סיבה לביטול הרשעה". המאשימה ביקשה מבית המשפט להותיר את ההרשעה. להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס מסוים. (כמו כן, הזכירה את קיום החילוט המוסכם).

6. טיעוני הסנגור מיום 15.01.25 בעניינו של נאשם 4. הסנגור ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד, תוך שיקול של נסיבותיו האישיות וחלקו המזערי בפרשה. הסנגור הסכים עם חלוקת התפקידים שהציגה המאשימה (חלק ניהולי, חלק ביצועי וחלק כלכלי), וטען כי חלקו של הנאשם 4 הוא פסיבי לחלוטין ונכלל ב"חלק הכלכלי". חלקו המצומצם של נאשם 4 בעבירה (היעדר אקטיביות) הנאשם 4 לא איים על לקוחות בשום מקום, ולא גבה כספים (אפילו לא כספים לגיטימיים, כפי שנמחק מכתב האישום המתוקן). גם שיחות הטלפון המוזכרת באישום 3 לא הייתה פלילית או מאיימת, אלא במסגרת עסקים רגילה. חברת פלטיניום לא נפתחה Ad hoc לטובת סחיטה, אלא נפתחה באופן לגיטימי. אין מחלוקת על כך שאין פה קשירת קשר מראש. חלקו הפלילי הסתכם בפתיחת החברה ובמודעות לביצוע עבירות של אחרים – מדובר ב"התנהלות פסיבית", כפי שהגדירה זאת המאשימה עצמה ("התנהלות כלכלית, ספציפית, חלקית, מצומצמת וצרה"). לדעת הסנגור אין חולק שהנאשם 4 לא הרוויח דבר מהסחיטה, ומשכורתו הייתה "מזערית" כעובד פשוט. צ'קים שנתפסו לא היו לפקודתו אלא לפקודת חברת פלטיניום, שאינה שייכת לו בפועל. הסנגור ביקש מבית המשפט להתחשב בכך שהנאשם שהה כ-3 חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח, וכ-4 או 5 חודשים באזוק אלקטרוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

ובמעצר בית מלא – תקופות שהן לדעת הסנגור מקזוזות את 3 חודשי עבודות השירות שהתביעה עתרה להן במקור. הנאשם 4 נעדר עבר פלילי. מטפל פיזית וכלכלית בשני הוריו – אביו חולה סרטן, ואימו עקרת בית הנתמכת על ידי ביטוח לאומי. ארוסתו ביטלה את החתונה עקב המעצר והפרשה. היה תמיד ברצף תעסוקה מלא, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, לומד כיום הנדסת חשמל, ואינו מקיים קשרים חברתיים שוליים. ההרשעה כשלעצמה תהווה "מכה אנושה" ותגביל אותו בהמשך דרכו, במיוחד בתחום לימודי הנדסת החשמל. באיזון הנכון בין חלקו המזערי בכתב האישום לבין הנסיבות האישיות הקשות, הסנגור ביקש מבית המשפט להסתפק בעונש צופה פני עתיד (כגון מאסר מותנה).

7. טיעוני הסנגור מיום 16.10.25 בעניינו של נאשם 4, הטיעון התמקד בשאלת אי-הרשעה. הסנגור ביקש לנקוט בצעד החריג של אי-הרשעה, ובמקרה כזה, הסכים כי היא תלווה בצו מבחן ושירות לתועלת הציבור (של"צ) כהמלצת שירות המבחן. הסנגור טען כי חלקו של הנאשם במערך הפלילי היה מינימלי וחסר אקטיביות פלילית ישירה. העובדה היחידה בה מוזכר הנאשם בכתב האישום המתוקן היא רישום חברת פלטיניום בבעלותו הרשומה. הרישום על שמו של נאשם 4 לא נועד להסוואה עבריינית אלא נוצר מכיוון שמשרד התמ"ת סירב לתת רישיון לנאשם 2 (שמודעה שהחברה היא שלו) מטעמים רגולטוריים. לחברת פלטיניום היו למעלה מ-100 לקוחות לגיטימיים מול שני המקרים של סחיטה. כלומר, העבירות בוצעו לגבי אחוז מזערי מהפעילות העסקית. הנאשם קיבל משכורת של 10,000 ₪ ותפקידו היה כ"שליח פריבילגיה" – להפקיד ולהחזיר צ'קים. הוא מעולם לא דיבר עם קבלנים או עברייני סחיטה. הסנגור טען שקיים רף בגורמים המסתירים, ונאשם הוא ברף הנמוך ביותר ואינו דומה לנאשמים 3 או 7. הסנגור טען כי הנאשם עומד בתנאים החריגים של הלכת ביטול הרשעה (שיקום מול חומרת העבירה) הנאשם 4 שוקם, שירות המבחן התרשם ממנו כאדם שניהל אורח חיים תקין, הפיק לקחים ואף חווה משבר רגשי עמוק במהלך החקירה שלו. סיים 12 שנות לימוד, השלים לימודי הנדסאי בניין (קורס של שנתיים) ומקפיד על מסלול חיים נורמטיבי. הסנגור הגיש מסמך המעיד על פגיעה קונקרטי – הרשעה פלילית בדין עשויה להביא את המועצה הרלוונטית (בהתאם לחוק המהנדסים והאדריכלים, סעיף 19א) לשלול את רישיונו כהנדסאי. זו פגיעה קשה מאוד, שכן כל חייו וכל המסלול המקצועי של משפחתו מכוונים לתחום זה (אחיו רופא, עו"ד ומהנדס). בוטלו אירוסיו בשל התיק, והוא מטפל באמו בת ה-76 הסייעודית ובאביו החולה בסרטן. הנאשם כבר נעצר ונכלא למשך כחודשיים, ולאחר מכן שהה חודשיים נוספים באיזוק אלקטרוני – תקופות שהן ענישה מוחשית. הסנגור ביקש מבית המשפט להושיט יד לנאשם זה ולנקוט בצעד חריג של אי-הרשעה, בצירוף צו מבחן ושל"צ (220 שעות כהמלצת שירות המבחן), בשים לב לשיקום, לעתידו, ולחשש הקונקרטי הממשי לפגיעה בתעסוקתו.

8. הנאשם בדבריו בבית המשפט הביע צער עמוק על כל מה שקרה ועל הפגיעה באנשים, והדגיש כי למד את הלקח. עיקר דבריו התמקדו בבקשה מבית המשפט לאפשר לו לבנות עתיד נורמטיבי תוך הימנעות מהרשעה. לדבריו הוא נמצא "בתהליך שיקומי" וניתק מגע לחלוטין מ"החברה שהיו" (שותפים לתיק), הוא "לא מדבר, לא מתעסק ולא פוגש אותם אפילו בכלל". הוא חולם להתחיל לעבוד בתחום בו למד והתעניין כל חייו (ככל הנראה הנדסאי בניין). הוא ציין כי הרשעה פלילית היא "בושה" ותמנע ממנו להתקדם בתחום זה. הוא רוצה להתחיל "חיים חדשים" – למצוא ארוסה, להתחתן ולחיות "נורמטיבי". ביקש מכבודו "שיחשוב על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

העתיד שלי", וציין כי הוא ממשפחה של "מלומדים", וכי פגיעה ביכולתו לעבוד בתחום שלמד תהיה מכה קשה לחלומותיו ולשאיפותיו.

תסקיר שירות המבחן

9. תסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 08.09.25 בעניינו של נאשם 4 עולה כי הנאשם, כבן 36, רווק, שוהה בתנאים מגבילים בבית הוריו. עבד כשכיר בחברה הנדונה בכתב האישום, וכיום עובד בעסק של אחיו בתחום הנדסת הבניין. הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, ובשנת 2023 סיים לימודים אקדמיים כהנדסאי בניין (והשלים קורס כמנהל הבטחת איכות וכמנהל עבודה). שמר על רצף תעסוקתי מגיל 18. נעדר עבר פלילי. הוא מקיים קשר קרוב ותומך עם משפחתו המלוכדת. אביו חולה בסרטן וסובל מבעיות לב (ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי), ואימו חולה סיעודית בת 76. מצבו הנפשי ובריאותי תואר כתקין. לגבי העבירה מסר הנאשם כי ידע בזמנו שהנו חלק מ"מנגנון המפעיל איומים על קבלנים שונים וחברות שונות, כדי לסחוט מהם כספים". תאר כי בן דודו רשם אותו כבעל החברה בשל הסתבכות כספית שהייתה לבן הדוד בעבר. הוא הפקיד את הצ'קים שמסרו לו, ועבד בחברה כשליח. הביע צער על התנהגותו ומסר כי "נהג בעצימת עיניים" והתעלם מנורות אזהרה. הוא מבין כיום כי התנהגותו פסולה, הפנים לקחים (חווה משבר גדול בכלא ובמהלך מעצרו הממושך), וחווה בושה במשפחתו המלומדת והנורמטיבית. מבין כי עצם היותו רשום כבעל החברה, מחזיק באחריות למה שהתנהל תחת חסותה. בהתייחס שירות המבחן להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום ציין שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום (חזקים). ניהל אורח חיים תקין טרם מעצרו, נעדר עבר פלילי וללא קשר לחברה שולית. תמיכה משמעותית ממשפחתו המוקיעה התנהגות עבריינית. שמר על רצף תעסוקתי ומגלה מוטיבציה לרכוש השכלה גבוהה ולהשתלב בעבודה נורמטיבית בתחום הבנייה. מבטא אחריות חלקית, אמפתיה לנפגעי העבירה, מעוניין בטיפול רפלקטיבי והפנים לקחים מהליך המעצר. בהתייחס לגורמי סיכון לעבריינות (קיים חשש) סבור שירות המבחן שלעיתים נענה לבקשות חברים ובני משפחה רחוקה תחת לחץ, גם אם הדבר עלול לפגוע בו. במצבי דחק מתקשה להפעיל שיקול דעת ופועל באימפולסיביות ללא מחשבה על השלכות לטווח הרחוק. על אף שידע שהחברה אינה פועלת כחוק, התקשה לעצור ולהציב גבולות לבן דודו ולעצמו. מטעמי נוחות כלכלית עלול לפעול באופן שיקדם את צרכיו האישיים ומבלי לחשוב על השלכות מעשיו. באשר להמלצה סופית, שירות המבחן ממליץ על ענישה שיקומית הכוללת צו מבחן למשך שנה ושילובו בקבוצה טיפולית בתחום המרמה. שירות המבחן ממליץ על 220 שעות לתועלת הציבור (שלי"צ) כרכיב ענישה חינוכי.

בהתייחס לשאלת ההרשעה, שירות המבחן התלבט רבות בנוגע לשאלת ההרשעה. לאור חומרת העבירה מחד, והתרשמותו מתפקודו התקין, נכוונתו לשיקום ורצונו לעסוק בתחום הבנייה מאידך, ו"בכדי שהרשעה בדין לא תהווה לו לרועץ להמשך חייו ותחבל במאמצי השיקום שלו", ההמלצה הסופית היא להימנע מהרשעתו בדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

דיון והכרעה

10. למעשה הצדדים לא חלוקים על העונש ככל שהרשעה תעמוד על כנה. המחלוקת שנתרה להכרעה היא שאלת ההרשעה. מטיעוני הצדדים ותסקיר שירות המבחן עולות מספר תובנות באשר לנאשם והתמונה הרחבה של העבירות בהן הוא הורשע. תובנות משפטיות, כלכליות ואישיות מרכזיות הנוגעות לגבולות האחריות הפלילית, סיכוני ניהול חברות, והאתגרים בשיקום.
11. לגבי התובנות משפטיות ופליליות המקרה ממחיש כיצד האחריות הפלילית אינה שמורה רק למאיימים או לגובים הפעילים (נאשמים 1, 2, 5, 6, 8). "המסגרת הכלכלית המסתירה" (נאשם 4) נושאת באחריות כבדה, אף אם פעלה באופן פסיבי. סיכון "איש הקש" (Straw Man) - השימוש בנאשם 4 כבעלים רשום של חברת פלטיניום, אף שלא היה הנהנה הראשי, יוצר בסיס להרשעה בעבירות חמורות. תפקיד זה, שנועד לעקוף רגולציה (סירוב משרד התמ"ת לתת רישיון לנאשם 2) או להלבין הון, נחשב לחלק חיוני במנגנון הפלילי ואינו פוטר מאחריות. בנוסף מקרה זה ממחיש את הגדרת "סחיטה באיומים" בהקשר רך. התיק ממחיש את הקושי להוכיח "סחיטה באיומים" כאשר אין אלימות או איום מפורש, אלא "איום רך" המתבסס על מוניטין עברייני או עצימת עיניים (השימוש בשם משפחת כראג'ה). הדבר מקשה על התביעה אך מאשר את הפוטנציאל הפלילי של שימוש במוניטין שלילי לקידום אינטרסים עסקיים. עוד תובנה הקשורה בשיקום היא משקל הנזק הקונקרטי בשאלת ההרשעה. המקרה מחזק את עקרון הלכת כתב, המאפשרת חריגה מכלל ההרשעה אם הנזק לנאשם (כאן שלילת פרנסה עתידית כהנדסאי בניין) עולה באופן משמעותי על האינטרס הציבורי בהרשעה.
12. תובנות כלכליות וניהוליות העולות ממקרה זה מלמדות על סיכון הלבנת הון בעסקים לגיטימיים. חברת פלטיניום הייתה חברה בעלת רישיון חוקי לשמירה ובעלת לקוחות לגיטימיים רבים. התיק מדגים כי עבריינים משתמשים בעסקים חוקיים כמעטפת לביצוע עבירות והלבנת הון, תוך שימוש במערכת החשבונאית והדיווחים הרגילה. בנוסף המקרה מלמד על רגולציה וכישלון מוסדי. סירוב משרד התמ"ת לתת רישיון לנאשם 2 הוא שהוביל, ככל הנראה, לשימוש בנאשם 4 כבעלים רשום. הדבר מראה כיצד קושי רגולטורי עשוי לדחוף גורמים מפקפקים לפתרונות של "איש קש", ובכך להחליש את הפיקוח המוסדי.
13. תובנות נוספות קשורות בהיבטים שיקומיים ואישיים. נאשם 4, שהוא אדם נורמטיבי, משכיל ונעדר עבר פלילי, שילם מחיר אישי ומשפחתי כבד (מעצר, איזוק, ביטול אירוסין וחשש לשלילת רישיון מקצועי) רק בשל "נוחות כלכלית" ואי-הצבת גבולות לבני משפחה. המלצת שירות המבחן לטיפול בתחום ה"מרמה" מעידה כי הטיפול הנדרש לנאשם פסיבי מסוג זה הוא לא רק בהתרחקות מעבריינים, אלא בהתמודדות עם דפוסי מחשבה מכשילים הנוגעים לשיקול דעת אימפולסיבי וגבולות אישיים מול פיתוי כלכלי.
14. הדיון בשאלת הרשעתו או אי-הרשעתו של נאשם 4, שהורשע בעבירות של סחיטה באיומים והלבנת הון, מציב על כף המאזניים שיקולים כבדי משקל הנוגעים לחומרת המעשים מול סיכויי שיקום ופגיעה בלתי מידתית. הפסיקה קובעת כי ביטול הרשעה הוא צעד חריג המצדיק את עצמו רק כאשר הפגיעה בנאשם עולה באופן משמעותי על האינטרס הציבורי בהרשעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

15. השיקולים התומכים בהרשעה (האינטרס הציבורי) נשענים על חומרת העבירות ועל חלקו המהותי של הנאשם במנגנון הפלילי, אף אם היה פסיבי. הנאשם הורשע בעבירות חמורות של סחיטה באיומים והלבנת הון. עבירות אלו פוגעות בחופש הכלכלי ובסדר הציבורי, ומחייבות תגובה עונשית וביטוי פורמלי לאחריות הפלילית המלאה. המאשימה הדגישה כי ההרשעה נחוצה לצורך הרתעה ולשם ביטוי חומרת המעשים. נאשם 4 שימש כבעלים הרשום של חברת פלטיניום, שהייתה הכלי המרכזי שדרכו התנהלה הסחיטה והתבצעה הלבנת ההון. מעמדו זה אינו שולי, והוא איפשר את הפעילות העבריינית. הנאשם הודה כי ידע שהוא חלק ממנגנון המפעיל איומים על קבלנים. ידיעתו, או לכל הפחות עצימת עיניים אל מול נורות אזהרה, מחייבת הטלת אחריות פלילית מלאה. תסקיר שירות המבחן הצביע על גורמי סיכון, ובפרט שהנאשם "עלול לפעול מטעמי נוחות כלכלית באופן שיקדם את צרכיו האישיים מבלי לחשוב על השלכת תוצאות מעשיו". חשש זה מחייב השארת הפיקוח הפלילי (ההרשעה) על מנת לצמצם את הסיכון להישנות העבירות.
16. השיקולים התומכים באי-הרשעה (האינטרס השיקומי) נשענים על מידת הפגיעה הקונקרטית בנאשם ועל סיכויי שיקומו המצוינים. השיקול המרכזי הוא הנזק הוודאי שייגרם לנאשם. הרשעה עלולה לשלול את רישונו כהנדסאי בניין, ובכך לחבל במאמציו להשתלב בעבודה נורמטיבית בתחום שלמד והתעניין בו כל חייו. פגיעה זו נחשבת לבלתי מידתית. הנאשם פעל כ"שליח" בלבד, ללא יוזמה פלילית, איום ישיר או רווח אישי מהסחיטה. מעשיו היו חריגים לאורח חייו הנורמטיבי. הסגור טען כי חלקו היה בדרגה הנמוכה ביותר של "גורם מסתיר פסיבי". הנאשם הוא נעדר עבר פלילי, הפיק לקחים, ניתק קשר עם השותפים לתיק, ומגלה מוטיבציה גבוהה לשיקום. שירות המבחן התרשם מאורח חייו התקיין ומהתמיכה המשפחתית המקיפה. הנאשם נושא באחריות כבדה בטיפול בהוריו החולים (אב חולה סרטן, אם סיעודית). פגיעה ביכולתו להתפרנס בתחום שלמד עשויה להקשות עליו ואף על הוריו. שירות המבחן, לאחר התלבטות, המלץ להימנע מהרשעתו בדין, על מנת שההרשעה "לא תהווה לו לרועץ להמשך חייו ותחבל במאמצי השיקום שלו".
17. לסיכום - המאשימה מדגישה את חשיבות הותרת ההרשעה נוכח חומרת העבירות ודפוס עצימת העיניים הכלכלי שזיהה שירות המבחן. לעומתה, ההגנה ושירות המבחן מדגישים כי הנאשם עומד בכל תנאי הסף לביטול הרשעה – הוא אינו מסוכן, התנהגותו חריגה, וביטול ההרשעה יאפשר לו להימנע מנזק אנוש וקונקרטי למסלול חייו המקצועי, ובכך לממש את סיכויי שיקומו המצוינים. הדיון הסופי יצטרך לאזן בין האינטרס הציבורי בענישה מול האינטרס השיקומי של נאשם נורמטיבי שאחריותו הכלכלית בסכנה.
18. האיזון הנדרש בין האינטרס הציבורי בהרשעה לבין האינטרס השיקומי של נאשם 4, צריך להיבחן על פי כלל "החריג" של אי-הרשעה, כפי שנקבע בפסיקה (הלכת כתב). האיזון נדרש בין שיקולים אלה המשקל המצטבר של העבירה (תומך הרשעה) על אף שחלקו של נאשם 4 היה פסיבי, יש לתת משקל לחומרת העבירות, סחיטה באיומים והלבנת הון, שהן עבירות חמורות הפוגעות בסדר החברתי והכלכלי. התפקיד המאפשר שימוש בנאשם כ"בעלים רשום" של חברת פלטיניום, מה שאפשר את ביצוע העבירות ואת הלבנת ההון. הודאת הנאשם כי פעל ב"עצימת עיניים" וידע שהוא חלק ממנגנון עברייני. צורך לשלוח מסר הרתעתי ברור לכל מי שמשמש כ"איש קש" או מעלים עין מפעילות עבריינית בשל נוחות כלכלית. המשקל המצטבר של השיקום והנזק הקונקרטי (תומך אי-הרשעה) מצדיק מתן משקל כבד לשיקולים השיקומיים וההשלכות הבלתי מידתיות. נזק קונקרטי במקרה זה. הרשעה פלילית עשויה לגרום לנזק בלתי הפיך ואנוש לעתידו המקצועי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

של הנאשם כהנדסאי בניין (בשל שלילת רישוי), ובכך לפגוע בסיכוייו להשתקם ולעבוד בעבודה נורמטיבית בתחום בו השקיע בלימודיו. מהתסקיר ניתן ללמוד על סיכוי שיקום גבוה. נאשם 4 הוא נעדר עבר פלילי, הפיק לקחים, מנותק מהגורמים העברייניים, ומקיים אורח חיים נורמטיבי (השכלה, תעסוקה). בנוסף חלקו בעבירה היה שולי ופסיבי – הוא לא היה היוזם, המבצע או הנהנה העיקרי. העבירות חריגות לחלוטין לדפוס התנהגותו. המלצת שירות המבחן לאי-הרשעה (בצירוף צו מבחן ושלי"צ) משקפת את ההערכה כי הנזק מההרשעה עולה על תועלתה, והשיקום אפשרי. מעורבותו הטיפולית בהוריו החולים מוסיפה משקל לשיקול כי פגיעה בפרנסתו תפגע גם בהם.

19. האיזון הראוי במקרה זה נוטה לטובת אי-הרשעה בשל שני שיקולים מכריעים. הנזק הקונקרטי הבלתי מידתי- כאשר ההרשעה צפויה להוביל לפגיעה בפרנסתו ולהפוך את מאמצי השיקום לבלתי אפשריים, יש בכך כדי להצדיק את החריג של אי-הרשעה. פגיעה כה משמעותית ביכולת המימוש העצמי היא לרוב בלתי מידתית. הענישה השיקומית- ניתן למצות את הדין ולשקם את הנאשם באמצעות אי-הרשעה מלווה בצו מבחן ושלי"צ (כפי שהומלץ). באופן זה, ניתן להשיג את מטרת השיקום והטיפול בדפוס המחשבה הבעייתיים (כגון נוחות כלכלית) בלי לפגוע בצורה משמעותית בעתידו המקצועי, כשהנאשם כבר ריצה עונש של מעצר ואיזוק.

20. המסקנה העולה מהטיעונים שנשמעו לפני, בנסיבות בהן הנאשם נעדר עבר פלילי, חלקו פסיבי והוא צפוי לספוג נזק אנוש וקונקרטי לפרנסתו, האיזון מחייב את קבלת ההמלצה של שירות המבחן להימנע מהרשעה (בכפוף לצו מבחן ושלי"צ). נוכח האמור אני מורה על ביטול ההרשעה של הנאשם מיום 15.01.25.

21. **לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים להחלטה אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם וזאת ללא הרשעה:**

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הודה והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום, לא יתחייב בתוך 10 ימים יאסר למשך 7 ימים.

ב. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

ג. אני מורה לנאשם לבצע 220 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שתוכן ע"י שירות המבחן ותועבר לאישור בית המשפט בתוך 45 ימים.

בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא תמלא אחרי צו השלי"צ מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השלי"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

עמוד 8 מתוך 9

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

6 נובמבר 2025

ת"פ 24-04-29956 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

ד. הצדדים טענו במסגרת הטעוניהם כי ניתנו הוראות חילוט. ככל שהן מתייחסות לנאשם שבפניי הן יעמדו על כנן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשרות המבחן.

ניתן היום ט"ו חשוון תשפ"ו, 6/11/2025 במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

הנאשם:

אני מתחייב בהתחייבות כספית על-סך 10,000 ₪ שלא לבצע עבירה של סחיטה באיומים או עבירה של הלבנת הון.

עמוד 9 מתוך 9